

Ár 2019, miðvikudaginn 28. júní, er fundur haldinn í úrskurðarnefnd um viðskipti við fjármálafyrirtæki.

Mætt eru: Auður Inga Ingvarsdóttir, formaður, Geir Arnar Marelsson, Hildigunnur Hafsteinsdóttir, Unnur Erla Jónsdóttir og Magnús Fannar Sigurhansson.

Fyrir er tekið **mál nr. 3/2019**:

M
gegn
fjármálafyrirtækinu F

og kveðinn upp svohljóðandi

ú r s k u r ð u r :

I.

Málsmeðferð.

Málsaðilar eru M, hér eftir nefndur sóknaraðili, annars vegar og F, hér eftir nefndur varnaraðili, hins vegar.

Málið barst úrskurðarnefndinni dags. 31. janúar 2019 með kvörtun sóknaraðila, dags. 30. janúar 2019. Með tölvupósti nefndarinnar 2. febrúar 2019 var kvörtunin send varnaraðila og honum gefinn kostur á að tjá sig um hana og skýra sjónarmið sín. Svör varnaraðila bárust með bréfi dags. 6. mars 2019. Bréfið var sent sóknaraðila í tölvupósti 6. mars 2019 og honum gefinn kostur á að koma athugasemdum sínum á framfæri. Athugasemdir sóknaraðila bárust 7. maí 2019 með bréfi dags. 3. maí 2019.

Málið var tekið fyrir á fundi nefndarinnar dags. 24. maí 2019

II.

Málsatvik

Hinn 20. júní 2018 ákvað stjórn sóknaraðila á fundi sínum að nýta ákvæði b-liðar 25. gr. laga M og leggja niður MM deild, þar sem deildin hafði ekki haldið aðalfund sl. tvö ár og ekki skilað framkvæmdaáætlun, ársskýrslu eða ársreikningi eins og lög félagsins kveða á um. Í undirritaðri staðfestingu á ákvörðum stjórnar sóknaraðila frá 2. nóvember 2018 var fyrrgreind ákvörðun stjórnar staðfest. Í sömu ákvörðun kom fram að M taki yfir rekstur og eignir deildarinnar, þ.m.t. aðgang að bankareikningum. Í ákvörðuninni var X, fjármálastjóra M, að endingu veitt umboð til að fá netbankaaðgang hjá varnaraðila og prókúru (úttektarheimild) sem nái yfir alla bankareikninga MM deildar. Þá falli niður allar eldri heimildir til úttektar og netbankaaðgangs deildarinnar. Með tölvupósti varnaraðila dags. 14. nóvember 2018 var synjað ósk sóknaraðila um breytingu á prókúru reikninga og aðgang að netbanka. Varnaraðili vísaði til þess að ákvörðun stjórnar sóknaraðila hefði ekki verið endanlega staðfest af hálfu aðalfundar sóknaraðila líkt og áskilið væri í ákvæðum laga og reglna sóknaraðila. Þá hefði MM deildin ekki verið afmáð úr fyrirtækjaskrá ríkisskattstjóra þar sem deildin væri skráð með eigin kennitölu og teldist því sjálfstæð lögpersóna. Þar sem MM deildin hefði ekki verið lögð niður með lögmatum hætti væri ókleift að veita umboð á reikninga deildarinnar nema að samþykki deildarstjórnar kæmi til.

Með bréfi 3. janúar 2019 hafnaði varnaraðili því að innlánsreikningar MM deildar væru eign sóknaraðila og gæti hann því ekki veitt sóknaraðila aðgang að þeim. Hefði sóknaraðili auk þess ekki heimild til þess að breyta prókúru á reikningum MM

deildar. Í bréfinu kom einnig fram að sóknaraðili hefði ekki lagt fram fundargerð aðalfundar sóknaraðila um endanlega ákvörðun um að MM deildin hefði verið lögð niður og því gæti varnaraðili ekki fallist á kröfu sóknaraðila.

III.

Umkvörtunarefni

Sóknaraðili krefst þess að stjórn M og fjármálastjóra X, í umboði stjórnar, verði heimilaður aðgangur að reikningum og prókúra á öllum reikningum fyrrum MM deildar í útibúum varnaraðila. Jafnframt að viðurkennt verði að allar fyrri heimildir á reikningum MM deildar falli niður.

Sóknaraðili vísar til þess að innan M séu starfandi 42 deildir víðs vegar um landið. Því fari það fjarri að allar þessar deildir séu þar sem sjálfstæðir lögaðilar. Í svari varnaraðila er vísað til 1. tl. 4. gr. laga og reglna M þar sem segi að meginstoðir M séu annars vegar deildir og stjórnir þeirra og hins vegar aðalfundur félagsins, stjórn og landsskrifstofa. Sóknaraðili telur illskiljanlegt hvernig fyrrgreind tilvísun í ákvæði M hafi verið notuð til að rökstyðja niðurstöðu um að MM deild sé þar með sjálfstætt félag, þegar í greininni sé sérstaklega tekið fram að deildirnar séu stoðir innan sóknaraðila en ekki sjálfstæð félög. Vísar sóknaraðili til þess að rétt sé að deildirnar stjórni sjálfar sínum fjármálum samkvæmt lögum og reglum M, en fjármál þeirra lúti endurskoðun og staðfestingu stjórnar og geti stjórn m.a. stöðvað fjárveitingar til deildar. Slíkt væri ekki mögulegt ef deildir væru sjálfstæð félög og lögaðilar.

Sóknaraðili vísar til þess að félagsgjöld séu innheimt af sóknaraðila í nafni félagsins og á kennitölu þess en ekki deilda. Félagsmenn greiði því félagsgjöld til sóknaraðila þó að þeir starfi í tilteknum deildum félagsins. Félagsgjöld séu því ekki sjálfsaflafé. Rúmlega 90% af tekjum MM deildar komi frá sóknaraðila.

Sóknaraðili vísar til þess að í svarerindi varnaraðila sé vitnað til þess að í dómi Héraðsdóms Reykjavíkur frá 16. janúar 2007 hafi aðild MMM deild verið viðurkennd og deildin sjálf dæmd til að greiða fjárkröfu stefnanda. Engar upplýsingar liggi fyrir um forsögu fyrrgreinds máls. Vísar sóknaraðili til þess að núgildandi lög um M séu nýrri en tilvitnaður dómur og núgildandi lög og reglur M séu einnig nýrri, eða frá árinu 2016. Tilvitnaður dómur hafi því fallið í fyrir gildistöku núgildandi réttarheimilda. Sóknaraðili vísar til þess að samkvæmt 3. mgr. 2. gr. laga nr. 115/2014 um M skuli sá sæta sektum eða fangelsi sem notar nafn eða merki M án heimildar til auðkenningar á starfsemi, þjónustu eða vöru eða í öðrum sambærilegum tilgangi. Af framangreindu ákvæði sé því ljóst að það sé aðeins til eitt sjálfstætt félag á Íslandi með nafnið M. Sóknaraðili lítur svo á að félagið sé ábyrgt fyrir skuldum deilda komi til þess að eignir deildanna dugi ekki til fullnustu krafna. Deildin verði þannig ein og sér t.d. ekki gerð gjaldþrota. Deildirnar séu hluti af innra skipulagi Men ekki sjálfstæð félög.

Sóknaraðili vísar einnig til þess að varnaraðili, í erindi sínu frá 3. janúar 2019, horfi alveg framhjá 2. tl. 25. gr. M., þar sem kveðið sé á um að stjórn geti lagt niður deild til bráðabirgða ef hún starfar andstætt grundvallarsjónarmiðum hreyfingarinnar, lögum eða stefnu M. Stjórn sé einnig heimilt að leggja niður deild hafi hún ekki haldið aðalfund í tvö ár og ekki skilað framkvæmdaáætlun, ársskýrslu eða ársreikningi. Sóknaraðili telur því ljóst að MM deildin hafi verið lögð niður til bráðabirgða samkvæmt 2. tl. 25. gr. M, sbr. ákvörðun stjórnar frá 2. nóvember 2018. Sú heimild væri tilgangslaus ef stjórn sóknaraðila væri ekki heimilt að grípa til nauðsynlegra aðgerða eftir að stjórn hefur tekið ákvörðun, fyrr en að lokinni staðfestingu aðalfundar sem er aðeins haldinn annað hvert ár, sbr. 7. gr. M Vísar sóknaraðili til þess að fyrrgreind heimild í 25. gr. M sé sett í lög félagsins til að stjórn geti brugðist við

aðstæðum og gert nauðsynlegar ráðstafanir milli aðalfunda, s.s. taka yfir prókúru reikninga eða grípa inn í fjármál deilda ef þær uppfylla ekki skilyrði M

Í viðbótarathugasemdum hafnar sóknaraðili þeirri túlkun sem varnaraðili leggur í ákvæði 25. gr. M

Sóknaraðili vísar til þess að varnaraðili hafi í athugasemdum sínum m.a. litið framhjá ákvæði 4. mgr. 20. gr. M sem kveður á um að stjórnarmenn deilda séu aðeins kjörnir til tveggja ára og þeirri staðreynd að enginn aðalfundur hafi verið haldinn hjá deildinni árið 2018. Vísar sóknaraðili til þess að umboð stjórnar MM deildar hafi verið bundið við kjörtímabil hennar. Sóknaraðili vísar til þess að afturköllun á umboði stjórnar og gjaldkera hafi verið send til varnaraðila.

IV.

Athugasemdir varnaraðila

Varnaraðili krefst þess að kröfum sóknaraðila verði hafnað.

Varnaraðili ítrekar þau sjónarmið sem fram komu í fyrrgreindu tölvubrúfi dags. 14. nóvember 2018 og bréfi dags. 3. janúar 2019. Að mati varnaraðila er ljóst að MM deildin sé sjálfstæður lögaðili. Vísar varnaraðili til þess að allar þær deildir sem skráðar eru undir sóknaraðila séu sjálfstæðir lögaðilar undir nafni M í fyrirtækjaskrá ríkisskattstjóra. Hver deild sé með sína kennitölu og tilgreinda starfsemi ásamt því að vera skráð sem félagasamtök. Þar af deila lögaðilarnir M og MMM deildar sama heimilisfangi og má ráða af því fyrirkomulagi að MMM deildar sé ætlað tiltekið sjálfstæði. Varnaraðili vísar til dóms Héraðsdóms Reykjavíkur í máli nr. E-4021/2006 þar sem hvorki aðildarhæfi né rétt hæfi MMM deildar voru dregin í efa af hálfu dómsins.

Varnaraðili vísar til þess að það sé meginregla félagaréttar að almenn félög eða félagasamtök verði lögaðilar þegar þau hafa verið stofnuð og er skráning þeirra í fyrirtækjaskrá ríkisskattstjóra samkvæmt lögum nr. 17/2003 um fyrirtækjaskrá ekki skilyrði fyrir rétt hæfi þeirra. Hins vegar hafi 43 félög verið skráð hjá fyrirtækjaskrá ríkisskattstjóra, hvert og eitt sem sjálfstætt félag, og telur varnaraðili þá skráningu gefa sterka vísbindingu um stjórnskipulag M.

Varnaraðili vísar til þess að af dómaframkvæmd sé ljóst að við mat á því hvort almennt félag teljist aðildarhæft hafi verið gerðar lágmarkskröfur til forms og skipulags félaganna, sbr. t.d. dóm Hæstaréttar í máli nr. 339/1999 þar sem deilt var um aðildarhæfi tiltekinnar stofnunar. Komst Hæstiréttur að þeirri niðurstöðu að ekki væri hægt að leggja mat á hvort stofnunin væri persóna að lögum, sem gæti sjálfstætt átt aðild að dómsmáli, sbr. 1. mgr. 16. gr. laga nr. 91/1991 um meðferð einkamála, þar sem ekkert lægi fyrir um stofnun hennar, skipulag, starfsemi eða fjárhagslega ábyrgð. Þurfi lögaðili því að búa yfir slíkum einkennum til þess að fallast megi á að hann njóti aðildarhæfis skv. 1. mgr. 16. gr. laga nr. 91/1991 um meðferð einkamála.

Varnaraðili telur MM deildina skýrlega búa yfir framangreindum einkennum. Þannig sé mælt fyrir um það í 4. gr. laga og reglna M að félagar séu skráðir í einstakar deildir M, en ekki M. Félagar taki þannig þátt í starfsemi deildanna auk þess sem þeir kjósi á fundum sinnar deildar. Þá geti félagar tekið við ábyrgðarstörfum innan viðkomandi deildar og sé valinn fulltrúi frá hverri deild til að sækja aðalfund M. Einnig komi skýrlega fram í 1. tl. 4. gr. M að meginstoðir M séu annars vegar deildirnar og hins vegar aðalfundur félagsins, stjórn og landsskrifstofa.

Varnaraðili vísar til þess að í 7. tl. 7. gr. M segi að stjórn taki ákvörðun um skiptingu tekna milli verkefna og deilda og samkvæmt 12. gr. M renni árgjöld óskipt til einstakra deilda en ekki til landsskrifstofu eða aðalstjórnar. Þá geti stjórn stöðvað greiðslur til deilda að uppfylltum ákveðnum skilyrðum sbr. 6. tl. 12. gr. M Sé því ljóst

að hverri og einni deild beri að viðhafa tiltekna starfsemi. Þetta sjaist einnig skýrt af skráningu deildanna í fyrirtækjaskrá ríkisskattstjóra þar sem hver deild er flokkuð eftir atvinnugreinaflokkun ÍSAT. Þá komi fram í bréfi lögmanns sóknaraðila til varnaraðila dags. 28. nóvember 2018, í kaflanum „Forsagan“ að MM deild hafi ekki starfað með eðlilegum hætti síðustu árin. Deildin hafi almennt ekki sinnt skyldum sínum samkvæmt lögum og reglum M en deildin hafi m.a. það hlutverk að sinna mikilvægu starfi á sínu starfssvæði. Í sama bréfi, í kaflanum „Um tekjur og innistæður MM deildar“, hafi verið tekið fram að MM deildin hafi ekki haft reglulega starfsemi undanfarin ár. Til að mynda hafi ekki átt sér stað fjáröflun um nokkra hríð. Varnaraðili telur allt framangreint styðja við þá fullyrðingu að MM deildin sé bæði háð skipulagi og hafi með höndum tiltekna starfsemi.

Varnaraðili vísar til þess að eftir standi þá hvort MM deildin beri einhverja fjárhagslega ábyrgð. Vísar varnaraðili til þess að í 15. gr. M komi fram að hver deild útbúi sinn ársreikning sem hún sendir til stjórnar og sé ársreikningur M gerður upp sem samstæðureikningur. Hafi það raunar verið ákvörðunarástæða fyrir upprunalegri ákvörðun stjórnar sóknaraðila frá 20. júní 2018 sem staðfest var með bréfi, dags. 2. nóvember 2018, að MM deildin hafi m.a. hvorki skilað framkvæmdaáætlun, ársskýrslu né ársreikningi líkt og deildinni ber að gera. Þá komi einnig fram í sömu ákvörðun að sóknaraðili taki yfir rekstur og eignir deildarinnar. Varnaraðili telur því ekki einungis ljóst að MM deildin beri fjárhagslega ábyrgð heldur geri stjórn sóknaraðila einnig beinlínis ráð fyrir því.

Vísar varnaraðili til þess að félagar í hverri deild kjósa stjórn hennar á aðalfundi og stjórnin skipar gjaldkera deildarinnar, sbr. 15. gr. M. Sé því ljóst að fjárhagur hverrar deildar er aðskilinn fjárhag landsstjórnar M. Í þessu sambandi vísar varnaraðili til 20. gr., sbr. 21. gr. M sem og áður nefndan dóm Héraðsdóms Reykjavíkur í máli nr. E-4021/2006. Stefnandi málsins hafði áður starfað hjá M en síðar meir hjá MMM deild og hafði gert sjálfstæðan ráðningarsamning við sitt hvorn aðilann vegna þessa. Þá þáði stefnandi málsins laun frá stefnda, MMM deild, og var það sú tiltekna deild en ekki M sem var dæmd til greiðslu gagnvart stefnanda. Varnaraðili telur því að fjárhagsleg ábyrgð deildanna sé ljós, sbr. einnig áður nefndan dóm Hæstaréttar í máli nr. 339/1999.

Varnaraðili vísar til þess að ekki sé að sjá að neitt ljái þeirri fullyrðingu sóknaraðila vægi að dómur Héraðsdóms Reykjavíkur sé þýðingarlitill þar sem hann hafi verið kveðinn upp áður en lög og reglur M frá árinu 2016 og lög nr. 115/2014 um M tóku gildi. Varnaraðili telur að tilvist þeirra lagabálka hefði litlu breytt um efnislegt innihald dómsins enda mæli hvorugur bálkurinn fyrir um að deild M þurfi samþykki landsskrifstofu til þess að geta átt aðild að dómsmáli líkt og byggt sé á í kvörtun sóknaraðila. Þvert á móti njóti deildirnar slíks sjálfstæðis að aðildarhæfi þeirra, sem og rétt hæfi, hafi ekki verið dregið í efa þegar á hefur reynt fyrir dómstólum eða stjórnvöldum. Þá njóti deildir M nægilegs sjálfstæðis til þess að eiga viðamiklar eignir og hefur t.a.m. einkahlutafélag Y á tilteknum tímamarki verið í eigu MMM deildar, sbr. ákvörðun Samkeppniseftirlitsins nr. 6/2008.

Af því sem rakið hefur verið telur varnaraðili ljóst að uppfylltur sé, í tilviki MM deildar, áskilnaður 1. mgr. 16. gr. laga nr. 91/1991 um meðferð einkamála, þ.e. að um ræði lögaðila sem geti átt réttindi og borið skyldur að landslögum. Ákvæði 16.-25. gr. M styðja þá fullyrðingu. Þá hafi MM deildin stofnað innlánsreikninga hjá varnaraðila og hafi gjaldkeri deildarinnar umráð þeirra en stjórn deildarinnar ein heimild til þess að breyta prókúru á reikningunum. Slíka heimild hafi sóknaraðili ekki en í ljósi alls framangreinds ítrekar varnaraðili að því sjónarmiði er hafnað að innlánsreikningar MM deildar séu eign sóknaraðila.

Varnaraðili vísar til þess að í fylgibréfi lögmanns sóknaraðila með kvörtun hans til úrskurðarnefndarinnar sé því haldið fram að varnaraðili hafi litið framhjá 2. tl. 25. gr. M Tilgangur þess liðar sé rakinn en á endanum komist að þeirri niðurstöðu að deild MM hafi verið lögð niður og bíði sú ákvörðun stjórnar staðfestingar næsta aðalfundar eða synjunar ef ekki fáist samþykki 2/3 hluta atkvæða. Varnaraðili fær ekki séð hvernig þessi röksemd sé nokkuð frábrugðin þeirri sem varnaraðili sjálfur byggði höfnun sína á með bréfi, dags. 3. janúar 2019. Þannig hafi komið skýrlega fram í bréfinu að stjórn geti lagt niður deild til bráðabirgða en hins vegar sé slík ákvörðun ekki endanleg fyrir en hún hafi verið lögð fyrir aðalfund félagsins.

Varnaraðili vísar því til þess að hann hafi ekki litið framhjá áðurnefndum 2. tl. 25. gr., heldur vísað beinlínis til efnis hans, en með þeim eðlilega skilningi, að til þess að til varanlegrar niðurfellingar deildar geti komið, og þar með réttaráhrifa 5. tl. sama ákvæðis um yfirtöku sóknaraðila á eignum hinnar niðurfelldu deildar, þurfi samþykki aðalfundar í samræmi við 1. tl. ákvæðisins að liggja fyrir. Heimildarákvæði 2. tl. breyti þannig ekki áskilnaði 1. tl. um samþykki aðalfundar til þess að yfirtaka eigna geti átt sér stað skv. 5. tl. 25. gr. laganna. Annar skilningur er að mati varnaraðila fjarstæðukenndur enda mæli ákvæði 5. tl. 25. gr. ekki fyrir um réttaráhrif í kjölfar þess að deild hafi verið felld niður til bráðabirgða, heldur um tilvik þar sem deild hefur verið lögð niður endanlega í samræmi við 1. tl. ákvæðisins.

Varnaraðili vísar til þess að í lögum og reglum M komi fram tilvísun í sjö grundvallarhugsjónir M, sbr. 5. tl. 1. gr. laganna. Ein þeirra hugsjóna er „eining“ og er mælt fyrir um að í hverju landi megi aðeins vera eitt „landsfélag“ M. Að mati varnaraðila er skýrt að þessi takmörkun mælir eingöngu fyrir um hversu mörg heildarsamtök megi starfa í tilteknu landi sem komi fram í fyrirsvari gagnvart alþjóðasamstarfi M. Hins vegar sé ekki á neinn hátt takmörkuð heimild M til þess að mynda sjálfstæða lögaðila utan um svæðisskipta starfsemi líkt og M virðist hafa tileinkað sér í framkvæmd.

Varnaraðili hafnar því að þær viðbótarupplýsingar sem bárust með bréfi dags. 26. febrúar 2019 um lögmati stjórnar MM deildar, hafi þýðingu í málinu. Í almennum viðskiptaskilmálum varnaraðila komi skýrlega fram í ákvæði „3.6 Umboð“ að viðskiptavinur beri ábyrgð á því að tilkynna varnaraðila um allar breytingar á umboði. Sé umboð ekki tímabundið falli það niður gagnvart varnaraðila við afturköllun viðskiptavinar á umboði. Afturköllun umboðs þurfi almennt að vera skrifleg og taki gildi við móttöku af hálfu varnaraðila. Eldri umboð haldi gildi sínu þrátt fyrir skráningu nýrra umboða nema þau séu felld niður sérstaklega. Í skilmálunum komi einnig fram að þrátt fyrir að viðskiptavinur hafi afturkallað umboð beri viðskiptavinur ábyrgð á þeim greiðslum sem umboðshafi framkvæmi þar til viðskiptavinur hefur tilkynnt varnaraðila um afturköllun með sannanlegum hætti sem varnaraðili hafi mótttekið. Sama eigi við um önnur viðskipti sem umboðshafi framkvæmi í nafni viðskiptavinar. Ákvæði skilmála þessara gildi um aðgang að reikningnum og netbanka MM deildar og skipti því ekki máli þó að sú stjórn sem þar sitji sé ekki lengur löglega kjörin. Umboðið eða prókúran haldi gildi sínu þar til það hafi verið afturkallað eða felld úr gildi með öðrum hætti af þar til bærum aðila.

Að lokum áréttar varnaraðili höfnun sína á því sjónarmiði sóknaraðila að varnaraðili kunni að vera bótaskyldur vegna fjárhæða sem hafi verið millifærðar af reikningum MM frá því að varnaraðili hafi synjað stjórn sóknaraðila um aðgang að reikningum deildarinnar. Vísar varnaraðili til þess að það er prókúruhafi einn sem ber ábyrgð á slíkum millifærslum af reikningum deildarinnar. Er í því samhengi einnig

vísað til 6. tl. 12. gr. M þar sem fram komi að stjórn geti stöðvað greiðslur til deilda og þannig komið í veg fyrir að tjón verði.

V.

Niðurstaða

Ágreiningur aðila lýtur annars vegar að því hvort sóknaraðili eigi rétt á aðgangi og prókúru að öllum reikningum MM deildar í útibúum varnaraðila og hins vegar að því hvort viðurkenna beri að allar fyrri heimildir á reikningum MM deildar falli niður. Sóknaraðili byggir kröfu sína m.a. á því að MM deildin hafi verið lögð niður með ákvörðun stjórnar dags. 2. nóvember 2018. Forsenda þess að deild innan M verði lögð niður er að aðalfundur hafi samþykkt það með 2/3 atkvæða á aðalfundi sem hið minnsta 2/3 félaga í deildinni sækja, sbr. 1.tl. 25. gr. laga og reglna M. Í 2. tl. 25. gr. M er kveðið á um heimild stjórnar til þess að leggja deild niður til bráðabirgða að nánar tilgreindum skilyrðum uppfylltum. Þegar deild hefur verið lögð niður renna eignir, verkefni o.þ.h. til M, sbr. 5. tl. 25. gr. M. Ljóst er af gögnum málsins að MM deildin var aðeins lögð niður til bráðabirgða með ákvörðun stjórnar sóknaraðila dags. 2. nóvember 2018. Ekki verður séð að ákvörðun um að leggja niður greinda deild hafi verið samþykkt á aðalfundi félagsins. MM deildin hefur því ekki verið lögð niður. Eignir deildarinnar hafa þ.a.l. ekki runnið til sóknaraðila.

Engu máli skiptir í þessum efnum hvort MM deildin teljist til sjálfstæðs lögaðila eða ekki enda er í M skýrt kveðið á um hvernig atvikum skuli háttað í tengslum við að deild innan M sé lögð niður.

Að því sögðu telur nefndin að hafna beri kröfum sóknaraðila.

Ú r s k u r ð a r o r ð :

Kröfu sóknaraðila, M, á hendur varnaraðila, F, er hafnað.

Reykjavík, 28. júní 2019.

Auður Inga Ingvarsdóttir

Geir Arnar Marelsson
Magnús Fannar Sigurhansson

Hildigunnur Hafsteinsdóttir
Unnur Erla Jónsdóttir